

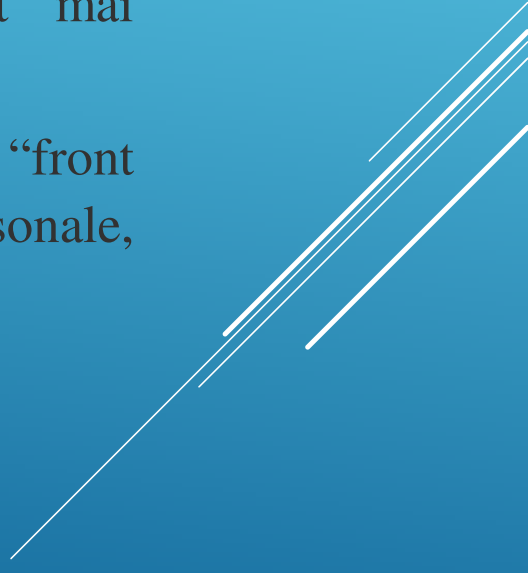
A 3.3. PLATFORMA EDUCATIONALĂ ONLINE PENTRU SPRIJIN PROFESIONAL,
IDENTIFICARE RESURSE EDUCATIONALE PENTRU SUSȚINEREA EDUCAȚIEI
INCLUZIVE DE CALITATE

UN BUN PROFESOR=UN ELEV BUN?

Literatura de specialitate prezinta o serie de **mituri despre ce inseamna sa fii profesor bun, eficient** (Gordon, T., 201, p.42):

- Profesorii buni sunt calmi, nu se enervează și sunt mereu temperați;
- Profesorii buni nu sunt părtinitori și nu au prejudecăți;
- Profesorii buni pot și își ascund adevăratele sentimente față de elevi;

- Profesorii buni au același grad de acceptare față de toți elevii. Ei nu au niciodată elevi preferați;
- Profesorii buni creează un mediu de învățare stimulant, liber, și în același timp, mereu liniștit și ordonat;
- Profesorii buni sunt consecvenți, nu manifestă mișcări bruște, nu uită, nu fac greșeli;

- Profesorii buni știu toate răspunsurile. Sunt mai inteligenți decât elevii;
 - Profesorii buni se sprijină unii pe ceilalți. Ei fac “front comun” față de elevi indiferent de sentimente personale, de valori sau de convingeri.
-

Asadar, profesorii buni trebuie să fie mai buni, mai înțelegători, mai inteligenți decât majoritatea oamenilor, trebuie să arate tot timpul imparțialitate, organizare, consecvență, empatie fata de elevii lor.

Ideea de profesor eficient a apărut la sfârșitul secolului al XIX lea în SUA, ca urmare a cerințelor societății pentru ca școala să adopte modelele de structurare ale unei organizatii/intreprinderi.

Din analiza studiilor realizate atât în România, cât și în spațiul internațional, a rezultat că **profesorul eficient este definit în multe feluri**, cu referire mai ales la:

- cunoștințele lui științifice pe care le predă,
- abilitățile psiho-pedagogice,
- abilitățile verbale,
- trăsăturile de personalitate,
- certificările obținute,
- motivația pe care o are,
- responsabilitatea pe care o simte față de elevii săi.

Smith și Coldron (1998, p.60) consideră că **esenta pentru un cadru didactic la debutul carierei sale este ”ce fel de profesor vrea să fie”**.

Aceasta întrebare trebuie însă formulată de-a lungul întregii cariere didactice, nu doar la început, cu obiectivul clar de a aspira spre a deveni din ce în ce mai bun ca dascăl.

În opinia lui **Stronge, profesorul eficient este acela care "are o influență majoră și de durată asupra vieții elevilor săi"** (2007, p.10).

Concluziile autorului sunt că profesorul eficient este caracterizat de:

- abilități verbale,
- studii pedagogice,
- certificările profesionale,
- cunoașterea disciplinei pe care o predă,
- experiența la catedră.

Conform rezultatelor cercetărilor realizate de Lipman, 1998, Payne, 1994, citate de Sternberg și Subotnik (2006, p. 128) **profesorul de succes** este definit prin următoarele **caracteristici**:

”dedicat, conștient de nevoile elevilor săi, atent la elevii săi tot timpul orei, implicat mereu intelectual și emoțional, având așteptări mari de la elevii lor, care recunosc atât slăbiciunile, cât și calitățile elevilor”.

În concluzie, **profesorii eficienți** sunt aceia ”umani, în sensul plin al cuvântului” adică cei ce se caracterizează prin *umor, corectitudine, empatie, mai mult democratic decât autocratic, capabili să creeze un raport cu elevii, atât individual, cât și în grup, deschiși, spontani, adaptabili la schimbări.*

Profesorii **ineficienți** nu au simțul umorului, devin nerăbdători repede, fac comentarii care atacă persoana elevului și nu comportamentul acestuia, mai puțin integrați, înclinați spre autoritarism, mai puțin sensibili la nevoile elevilor (Hull, E., Ronald, Mohan, Madan, 1975, p. 241 apud Hamachek, D).

Fiecare **traietorie scolara a fiecarui elev in parte are o istorie unica** ce poate fi definita in moduri diferite, in functie de punctul de vedere adoptat: al elevului, al parintelui, al profesorului.

Inevitabil putem face referiri la **performantele elevului, la succesele si insuccesele** care ii marcheaza aceasta traietorie.

Interesul tuturor (parinti, profesori, societate) pentru performantele elevilor nu este intamplator.

Notele scolare, statutul de „elev bun” sau de „elev slab”, succesul sau insuccesul la examene influenteaza nemijlocit:

- pozitia elevului in familie
- in grupul de prieteni,
- prestigiul familiei,
- perceptia sociala a acesteia,
- calitatea educatiei in familie.

Scoala insasi este evaluata de comunitatea sociala in functie de **notele obtinute de elevii sai.**

In acest context, succesul scolar a devenit, prin extindere, un fel de etalon al calitatii tuturor celor implicati in acest proces elevi, profesori, parinti, institutii scolare si comunitati sociale), in timp ce insuccesul /esecul scolar antreneaza deprecierea elevului, a scolii si a familiei), el devenind sinonim, prin generalizare, cu esecul in viata.

Insuccesul nu mai este asadar doar o problema pedagogica, ci devine una sociala.

Tot ce s-a străduit școala românească comunistă să facă din elev a fost obtinerea unui **scolar disciplinat** înainte de toate (tuns regulamentar, cu uniforma si matricola), care să nu conteste autoritatea cadrelor superioare (indiferent de calitatea lor), capabil să reproducă mecanic informații mai mult sau mai puțin utile (cu cât mai mare era această capacitate, cu atât mai mare aparea prezumția falsa de inteligență).

Școala a fost multă vreme o instituție a statului de supraveghere a copiilor, cât timp părinții se aflau la serviciu.

În tranziție, școala românească n-a mai reprezentat o garanție de reușită socială, s-au delăsat și elevii, și părinții, și profesorii.

Manualele au rămas încărcate, extrem de bogate în informații, dar dar cu limbaj și informații puțin adaptate necesităților copiilor timpului nostru.

Ramane in sarcina profesorului sa reuseasca sa il ajute pe elev sa gaseasca sursele, caile de informare corecta, adecvata si utila pentru viata!!!